

Mál nr. 167/2001

M

og

Vátryggingafélagið X v/slysatryggingar launþega

og ábyrgðartryggingar fyrir atvinnurekstur (v/Y).

Ágreiningur um bótaskyldu vegna bakmeiðsla.

Gögn.

1. Málskot móttakið 27.08. 2001.
2. Málskjöl merkt skv. skjalaskrá, nr. 1-34 þ. á m. lögregluskýrslur, bréfaskipti lögmanns M og vátryggingafélagsins, læknisvottorð og greinargerð lögmannsins til nefndarinnar.
3. Bréf vátryggingafélagsins til nefndarinnar, dags. 14.09. 2001.
4. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 101/2000.

Málsatvik.

Fyrirliggjandi gögn upplýsa ítarlega um aðdraganda máls þessa og afstöðu aðila. Þá umfjöllun er óþarft að geta í þessari samantekt. Eftirfarandi skal þó getið.

M, starfsmaður Y, var í október 1998 að vinna við framkvæmdir við endurbætur á kirkju. Var starf hans og samstarfsmanns í því fólgið að festa stroffu á 100 kg. þungar líparítplötur til þess að hægt væri að hífa þær upp í kirkjuturninn. M kveðst hafa fengið hnykk á bakið með þeim afleiðingum að hann var frá vinnu og telur sig hafa orðið fyrir varanlegum skaða. Aðilum ber ekki saman um hvernig atvikið átti sér stað og ágreiningur er um greiðsluskilyldu.

M telur að bótaskylda sé fyrir hendi. Slys hafi átt sér stað í merkingu skilmála og að skaðabótaskylda vinnuveitanda sé einnig fyrir hendi vegna þess að vinnuaðstæður hafi verið óforsvaranlegar. Verkstjórn hafi verið ábótavant og að slysið megi rekja til gáleysislegrar hegðunar starfsmanna fyrirtækisins. Í greinargerð gerir lögmaður M ítarlega grein fyrir afstöðu sinni þ. á m. varðandi sönnunaraðstöðu. Vísast til þeirrar umfjöllunar.

Vátryggingafélagið hafnar bótaábyrgð. Það telur að ekki sé um vinnuslys að ræða í merkingu vátryggingaskilmála slysatryggingar. Það telur að bakmeiðsli M verði ekki rakin til untanaðkomandi atviks í merkingu skilmála, “þó fallast megi á að hann hafi fengið hnykk og tognað í baki við rangt átak eða vegna þunga hellunnar, með þeim afleiðingum að vinnugeta hans hafi skerst.” Það telur að fullyrðingar hans, um að samstarfsmaður hans hafi ýtt á helluna með þeim afleiðingum að hún hafi fallið út af brettinu, ósannaðar enda steðfesti vitni ekki þá frágögn hans.

Vátryggingafélagið hafnar og skaðabótaskyldu vinnuveitanda (vátryggingataka). Það telur ósannað að slysið verði rakið til saknæmrar háttsemi starfsmanna, vanbúnaðar á vinnustað, ófullnægjandi verkstjórnar eða annarra atvika eða aðstæðna sem hann beri skaðabótaábyrgð. Félagið gerir og grein fyrir afstöðu sinni til sönnunaraðstöðu máls þessa. Er vísað til þeirrar umfjöllunar.

Álit.

Þegar tekið er mið af fyrirliggjandi gögnum, þ. á m. frásögnum samstarfsmanna M, telur nefndin ósannað að meiðsl M verði rakið til saknæmrar háttsemi samstarfsmanna hans, vanbúnaðar á vinnustað, ófullnægjandi verkstjórnar eða annarra atvika eða aðstæðna sem vinnuveitandi hans ber skaðabótaábyrgð á. Þá telur nefndin, miðað við fyrirliggjandi gögn, að

slys í merkingu vátryggingaskilmála hafi ekki átt sér stað. Bótaskylda er því ekki fyrir hendi samkvæmt fyrirbyggjandi vátryggingum.

Niðurstaða.

Bótaskylda er ekki fyrir hendi samkvæmt fyrirbyggjandi vátryggingum.

Reykjavík 10. október 2001

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.